

НОВИНИ

КОНФЛІКТИ

ПОЗИЦІЯ

ДУМКА

ПОДІЇ

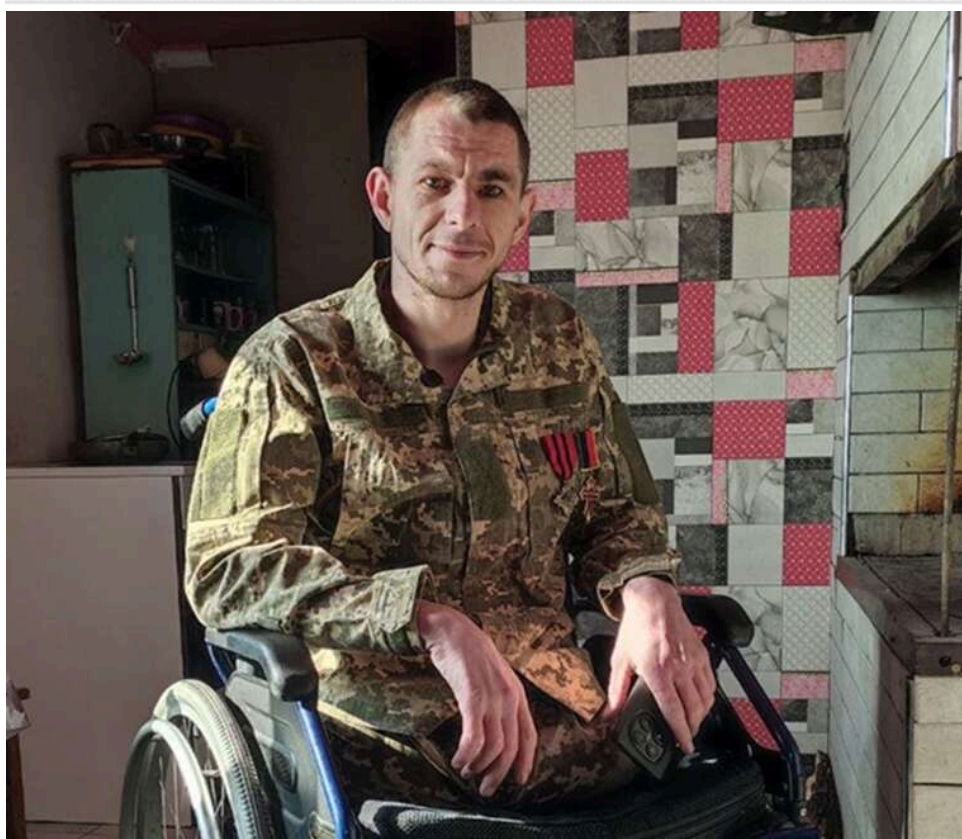
ВІЙНА

ВІДЕО

БЛОГИ

Головна > Статті > Позиція > Різне

«Я не вважаю себе калікою»: історія волинянина Андрія Ярошика, який вижив під «полюванням» дронів і вчиться ходити на протезах

[Читати на русском](#)

«Я не вважаю себе калікою»: історія волинянина Андрія Ярошика, який вижив під «полюванням» дронів і вчиться ходити на протезах

Андрію Ярошику з волинського села Кукли – 30 років. Він – військовослужбовець 14 бригади, який вижив під артобстрілом і ударами дронів, що на нього "полювали", на Куп'янському напрямку. Скид вибухівки завдав йому важких поранень. Боєць самостійно наклав собі турнікети для зупинки кровотечі та чекав на евакуацію, паралельно прощаючись із життям.

23 години із турнікетами дали про себе знати – лікарям довелося провести високу ампутацію обох ніг. Свою історію, бойовий шлях, повернення до цивільного життя і плани Андрій розповів Суспільному.

Важливі новини

13.05.2026

МЕТТМАНН
PUBLIC COMPANY LIMITED

Розшукуваний бізнесмен Борис Ушерович через кіпрсько-іспанський ландромат...

#РЖД #Кіпр #Кіпр

07.05.2026

Підсанкційна та оголошена в розшук банкірша Альона Шевцова витрачає сотні тисяч доларів в Дубаї та п...

#lbox #Розыск #розшук

**ЯК ОБИЙТИ БЛОКУВАННЯ
І ЧИТАТИ НАШ САЙТ**

Останні новини

По даті По переглядам По коментарям

- 00:32 Кріс Райт: Частину фахівців Національного управління ядерної безпеки звільнили помилково
- 00:29 Сенат США схвалив Кевіна Уорша на посаду голови Федеральної резервної системи, – CNBC
- 00:26 Імпорт російського СПГ до ЄС досяг історичного максимуму попри санкційні плани
- 00:21 50 днів Литвинова в порту «Південний»: зірвані тендери на 200 мільйонів та дизель дорожчий, ніж на АЗС
- 00:18 «Початок великої бурі»: Радослав Сікорський попередив про настання епохи полікризи та морських загроз

Підписуйтесь на наш канал в Telegram. Оперативно про головне

Коли розпочалася повномасштабна війна, Андрій із братом Богданом були в Чернігові на роботі, де займалися "сухою стяжкою". Одрразу, пригадає чоловік, стати до лав ЗСУ в Чернігові не вдалося, бо на той час в місті було багато добровольців.

"Зранку 24-го прокинувся, зранку кави хотів купити, на роботу збирався, а тут начальник дзвонить, каже: "Війна". Кажу: "Яка війна?" Ми тоді замучилися сильно з братом і навіть не чули, як [в Чернігові почали бомбити](#). Тоді о 4-й ранку в Чернігові влупили в аеродром. Найбільше я переживав, щоб вивезти якомсь брата до хати. Але зразу всі рейси повідмінялися і ми не могли не виїхати", — говорить волинянин.

Поки Андрій із братом залишалися на околиці Чернігова, в один із днів розбомбили будинок, де вони жили. Каже: збиралися з товаришем у магазин купити продуктів, але в останній момент сказав братові йти також. Завдяки цьому, з його слів, усі лишилися цілі. Виїхати з міста вдалося 18 березня 2022 року.

Маючи за плечима досвід строкової служби, на військову службу Андрій Ярошик потрапив у жовтні 2022 року. Спершу був стрільцем у першому стрілецькому батальйоні в 14 окремій механізованій бригаді. Після проходження навчання став командиром відділення у 2023 році.

- 00:16 У Белгородській області РФ пасажирський поїзд зійшов із рейок після падіння російської авіабомби
- 00:12 «У Парижі це не просто чулки»: журналіст назвав ім'я акторки, через яку Бріжит Макрон дала ляпаса президенту
- 00:05 Reuters: Пермський НПЗ «Лукойлу» повністю зупинився після атаки українських дронів
- 00:02 ЄС може продовжити тимчасовий захист для українських біженців до 2028 року, — DW

13 травня 2026 г.

- 23:59 Угорщина викликала російського посла через удар БПЛА поблизу кордону
- 23:56 Бювет та лікарня знову доступні: суд дозволив «Моршинкурорту» користуватися об'єктами для лікування військових
- 23:53 Суд на Волині оштрафував директора «Пакур транс» на понад 3,4 мільйона гривень за митні махінації
- 23:48 Штілерман: Єрмак пропонував свої послуги як адвокат для захисту інтелектуальних прав Fire Point
- 23:43 Черговий воєнний злочин РФ: окупанти вчинили наругу над тілами полеглих бійців ЗСУ
- 23:38 Зеленський зустрівся з президентом Польщі Навроцьким на саміті «Бухарестської дев'ятки»
- 23:33 «Зачистка» століття в порту Констанца: антикорупційне бюро Румунії накрило масштабну портову мафію
- 23:28 Понад 66 мільйонів на софт: Держмитслужбу підозрюють у неефективних закупівлях ІТ-послуг
- 23:23 **Порожні двори та постійна загроза з неба: як Таврійський район Херсона потерпає від атак дронів**
- 23:19 Суд визнав підсанкційного пропагандиста Філімоненка «журналістом» у справі проти Віталія Шабуніна
- 23:14 «Плівки Міндіча» та елітний ЖК на Грушевського: хто живе по сусідству з фігурантами справ НАБУ
- 23:09 Елітна нерухомість в Одесі та Toyota Avalon за пів ціни: як живе головний «трудовик» Півдня Сергій Байдюк
- 23:05 У Грузії стартували багатонаціональні навчання спецпризначенців «Троянські сліди — 2026»

Теги новин

COVID-19 агресія Росії Атака **Війна**

Война ВСУ Вторжение

Дональд Трамп Донбасс ДТП Зеленский
ЗСУ Киев Київ коронавірус Коррупція

Напад Росії на

Україну Нападение

Росии на Украину окупанти
окупанти Порошенко Путин Росія

Россия сбу США Украина

Україна ЧП Епидемія коронавіруса

Наші опитування

**Чи вірите ви, що Дональд Трамп зможе
зупинити війну між Росією та Україною?**

- Так, повністю зможе
- Частково зможе, але не відразу
- Ні, не зможе
- Це залежить від дій інших сторін
- Важко відповісти

Голосувати

[Показати результати опитування](#)
[Показати всі опитування на сайті](#)

Андрій під час військової служби. Фото Андрія Ярошика

На початку березня 2025 року військовий змінив посаду на навідника-оператора. Отримавши від командира завдання привозити хлопців на позиції та забирати їх звідти, 24 травня він із бійцями заїхали на першу позицію на Харківщині. Два його побратими загинули: одному осколок влучив у голову, іншому – в артерію.

"Я ухвалив рішення, що нам треба відкотитися. Сказав по радіостанції старшому командиру, що ми "відкочуємося", бо ми не зайдемо. Попереду нас вже пристрілювався міномет, він думав, що ми вперед побіжимо. Дрони вже чекали. Але ми відкотилися. Загинув перший побратим: скид – і йому в шию попало в артерію.", – каже Андрій.

Місцевість була замінована, над головами літали російські дрони. 25 травня орієнтовно о 5:30 Андрій отримав поранення. Перший скид із дрона влучив у праву ногу, майже одразу ж другий скид – у ліву ногу. Її переламало в чотирьох місцях.

"Вони (військові РФ – ред.) почали вже добивати, та я чудом вижив. Раз-два – турнікети сам собі наложив. Вже з життям прощався... Як кажуть, бачив білий тунель. Вже не сил не було... По рації передав, що я важкий "300", біля мене двоє "200". Свої координати передав і ждав. Помолився і прощався з життям. Думав, що це кінець", – пригадав воїн.

Андрій у своїй кімнаті. Суспільне Луцьк

Пригадує, що просив у рацію витягнути його якщо не живого, то хоча б тіло.

"Вони сказали: "Ні, ми тебе витягнемо полюбому". І тут буквально хвилин 15 пройшло, може трохи більше, і я чую кричать до мене хлопці, щоб витягнути мене. Кажу: "Броню знімайте, тільки хоча б каски не знімайте". Бо я знав, що вони (російські військові – ред.) скидали (вибухівку – ред.) точно біля голови", – сказав воїнянин.

Евакуаційний маршрут складав 3 кілометри. Тяжко пораненого Андрія Ярошинка витягували з "гарячої" зони у відносно безпечне місце 12 годин. Ще 8 годин, з його слів, тривало очікування на транспорт. Далі - евакуація до стабілізаційного пункту.

"Своїм побратимам, дуже вдячний, що вони мене витягнули! Майже 23 години стояли турніки, бо поки мене вже вивезли, то тому така ампутація. Коли я получив поранення, то вже розумів, що я без них (без ніг – ред.) останусь", – говорить чоловік.

Андрій показує як одягає протези. Суспільне Луцьк

Ампутацію обох ніг Андрій переніс у лікарні Харкова, там же хірурги діставали з тіла осколки. Після перших оперативних втручань Андрія евакуювали до реанімаційного відділення одного з медзакладів Києва, далі – у Львів.

"Я ще в у Львові майже два тижні був в реанімації на діалізі. Це вже хотіли операції по штучних нирках робити: не хотіли запрацювати вони та й годі. Почали діаліз робити й в останній момент запрацювали, дякувати Богу. Вже потім було набагато легше", – каже волинянин.

Після лікування й реабілітації у 30-річного волинянина розпочався етап відновлення – [протезування у Superhumans Center](#) неподалік Львова. Деталі протезів Андрія – з трьох країн: нижня частина зі США, коліно – з Японії, корпус – з Німеччини.

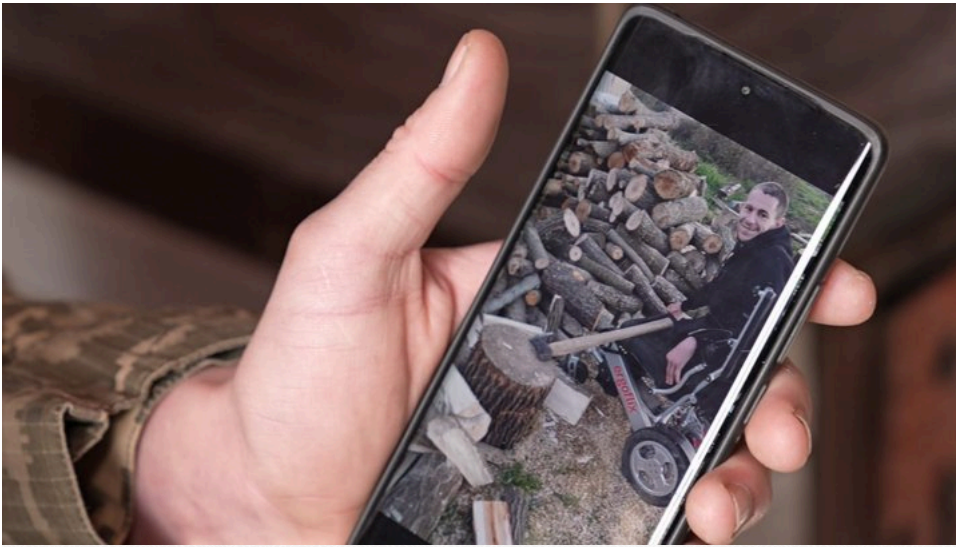
Протези Андрія. Суспільне Луцьк

Андрій Ярошик нагороджений нагрудним знаком "Золотий Хрест" за штурми ворожих позицій російських військ біля Куп'янська. Також має відзнаку Міністерства оборони України "Знак пошани".

"Місяць часу були бої інтенсивні. На той час було там 6-8 чоловіків на позиціях, а їх йшло і по 10, і по 30 чоловіків. Ми їх розбивали, буквально 5 хвилин, 10 хвилин перекуру – знову лізуть. Це Куп'янськ, перші штурми. Для мене всі нагороди багато чого значать, але найважливіше – зберегти життя побратима", – говорить чоловік.

Поранення й контузії, отримані в боях, говорить Андрій Ярошик, дали про себе знати: головний біль, спазми, шум у вухах. Також у тілі захисника залишаються дрібні фрагменти осколків. Завдало болю воїну й те, що відвернулася кохана дівчина.

"Вона мені телефоном сказала: "Нащо мені такий каліка без ніг". Але це мене загартувало. Як мені одна людина сказала: "Це не твоє, значить, воно тобі не потрібне". Я більше в себе повірив, більше стало наполегливості. Я не вважаю себе ні калікою, ні інвалідом. Дуже важко було зразу, але якщо я остався живий... Значить Бог нас не дарма оставляє", – каже боєць.

Андрій Ярошик показує відео як вправляється із рубанням дров на своєму господарстві. Суспільне Луцьк

Андрій Ярошик із багатодітної родини: він – найстарший, троє менших братів Іван, Сергій, Богдан, сестра Анастасія і найменший брат Павло. Його двоє молодших братів, Іван та Сергій, нині боронять Україну, сестра й мама за кордоном на заробітках.

Андрію Ярошику нещодавно виповнилося 30 років. Суспільне Луцьк

З наслідками російсько-української війни Андрій Ярошик знаходить у собі сили жити життя та мріяти про майбутнє. Йому 30. Він має мету – ходити на протезах, а ще мріє відкрити власну справу, купити обладнання для напівсухої стяжки та продовжити будівельну справу. Андрій усміхається і додає: "Буду жити далі!"

Теги: [ветерани](#) [ветерани](#) [Нападение России на Украину](#) [Напад Росії на Україну](#) [Война](#) [Війна](#)

Олексій Дем'яненко
РЕДАКТОР СТРІЧКИ НОВИН

🕒 18 квітня 2026 г., 23:00 📖 Переглядів: 2007

💬 Коментарі: 0

Роздрукувати

Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Головна

Новини

Конфлікти

Позиція

Думка

Події

Війна

Про нас
Статті
Архів
Закони
Контакти

Рейдерство
Корупція
Економіка
Новини світу

Політика
Корпоративні
конфлікти
Кримінал

Коментарі
Різне

Політика
Економіка

Відео

Блоги

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал

Реклама на сайті • Наші партнери

Політика конфіденційності

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.

 Facebook

 Twitter

 YouTube

 RSS-підписка

 Email-розсилка

 Мобільна версія

0.042143